

अनु

अनुरञ्जनं, स्त्री, (अनु + रञ्ज + भावे ल्युट् ।) अनुरागः । हर्षजननं । यथा, — विश्वधामनुरञ्जनेन जनयन्मानन्दमिन्दीवरिति जयदेवः ॥ (प्रीतिजननं । आकादनं । आराधनं । “युक्तः प्रजानामनुरञ्जने स्यात्स्वस्मात् यशो यत् परमं धनं वः” इति उत्तरचरिते ।)

अनुरतः, चि, (अनु + रत् + कर्त्तरि क्तः ।) अनुरागविशिष्टः । प्रीतः । अनुरक्तः । अनुपूर्वरमघातोः कर्त्तरि क्तः ॥

(“धर्मानुरतमत्यर्थं शान्तं सूत्रतभाषिणम्” । इति भारते ॥)

अनुरतिः, स्त्री, (अनु + रत् + भावे क्तिन् ।) अनुरागः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनुरागः, पुं, (अनु + रञ्ज + भावे घञ् ।) प्रीतिः । आसक्तिः । तत्पर्यायः । रतिः २ रागः ३ अनुतिः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

(“कथं कितेन प्रथयति मथ्यनुरागं कपोलेन” । इति शाकुन्तले ।)

अनुरागी, [न्] चि, (अनु + रञ्ज + कर्त्तरि घिनुण कुत्वं निपातनात् नलोपश्च ।) अनुरागविशिष्टः । अनुरक्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

अनुराधा, स्त्री, (राधां विश्वाखामनुगता, कुगतिप्रादयइति सूत्रेण समासः ।) सप्तदशमक्षत्रं । तस्या रूपं सप्तोक्तिसप्ततारामयं । इति कालिदासः । “बलिनिभताराचतुष्टयात्मकं” । इति दीपिकाटीका । अस्या अधिदेवता मित्रः । तत्र जातफलं । यथा,—

“सत्कीर्तिकान्तिश्च सदोत्सवः स्या-
क्लेता रिपूणाञ्च कलाप्रवीणः ।
स्यात्सम्भवे यस्य क्लिप्तानुराधा
सम्पत्प्रमादौ विविधौ भवेतां ॥”

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

अनुरूपः, चि, (रूपमनुगतः प्रादिसमासः ।) तुल्यरूपः । सदृशः । यथा,—

“देवानामनुरूपा हि चरन्त्येते महीतले” ।

इति रामायणं । (तुल्यगुणः । योग्यः ।

“तस्यामात्मानुरूपायामात्मजन्मसमुत्सुकः” ।

इति रघुवंशे ।) ॥

अनुरोधः, पुं, (अनु + रुध् + घञ् ।) आराध्यादेरिच्छसम्पादनं । उपरोधः । (“तदनुरोधात् कठोरगर्भमपि बभूव जानकीं विमुच्य गुरुजनस्तत्र गतः” । इति उत्तरचरिते ।) तत्पर्यायः । अनुवर्त्तनं २ । इत्यमरः ॥

अनुत्पापः, पुं, (अनु वारं वारं लपनं, अनु + लप् + भादे घञ् ।) पुनः पुनः कथनं । पुनर्बक्तिः । इत्यमरः ॥

अनुलेपनं, स्त्री, (अनु + लिप् + भावे ल्युट् ।) पात्रे गन्धद्रव्यादिलेपनं । तद्द्रव्यञ्च । तस्य गुणाः । प्रीत्योजःशुक्रवृद्धिकारित्वं । धर्मदौर्गन्ध्यतन्द्रातापश्रमनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (“निरस्तमाख्याभरणानुलेपनाः” । इति ऋतुसंहारे ।) अनुलोमः, पुं, (अनुपूर्वात् लोमशब्दात् अच्, प्रत्यन्व-

अनु

वेति अच् ।) यथाक्रमं । अविलोमः । यथा,— “वर्णमाला समाख्याता अनुलोमविलोमिका” । इति तन्त्रसारे नारदवचनं ॥ (क्रमानुगतः । अनु-कूलः ।

“जडानप्यनुलोमार्थान् प्रवाचः कृतिनां गिरः” । इति शिशुपालबधे ।)

अनुलोमजः, चि, (अनुलोमेन यथाक्रमेण जातः, अनुलोम + जन + ङ, उपपदसमासः) । अनुलोमजातः । अप्रतिजोमजः । यथा । ब्राह्मणात् क्षत्रियागर्भजातः । क्षत्रियात् वैश्यायां जातः । इत्यादि उत्तमादधमायां जातः । यथा,—

“सङ्कीर्णयोनयो ये तु प्रतिजोमानुलोमजाः ।
अन्योऽन्यथतिष्ठन्ताश्च तान् प्रवक्ष्याम्यशेषतः” ॥

इति मनुः ॥

अनुवत्सरः, पुं, (अनुकूलोवत्सरः, दानादिविशेषाय ।) वर्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ संवत्सरादिपञ्चकान्तर्गतवत्सरविशेषः । अस्मिन् वर्षे धान्यदाने महाफलं । शकाब्दात् पञ्चमिहते यः शेषस्तिष्ठति तेन एकादिकमेव सं-परि-इदा-अनु-उदा-पूर्वकवत्सर-सञ्ज्ञका वत्सरा भवन्ति । इति मलमासतत्त्वं ॥

अनुवर्त्तनं, स्त्री, (अनु + वृत् + भावे ल्युट् ।) अनु-रोधः । इत्यमरः ॥ आकरग्रामते पूर्व्वलक्षणास्थितपदादेरनुवृत्तिः ॥ (पश्चाद्गमनं । अनुसरणं । “इदानीं तदाज्ञानुवर्त्तनं उचितम्” । इति हितोपदेशः ।)

अनुवाकः, पुं, (अनूच्यते अनु + वच् + घञ्, कुत्वं) । ऋग्यजुःसामसमूहः । इत्यमरः ॥ वेदविशेषः । इति सुभृतिः ॥ (“जेतुं जैत्रानथ खलु जपन् सूक्त-सामानुवाकान्” । इति महावीरचरिते ।)

अनुवादः, पुं, (अनु + वद् + घञ् ।) कुत्सिवार्थवाक्यं । इति शब्दरत्नावली ॥ पुनर्बक्तिः । उक्तस्य पुनः कथनं । यथा,—

“विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते ।

भूतार्थवादस्तज्ज्ञानादर्थवादस्त्रिधा मतः” ॥

इति सुद्वितत्त्वटीका । वाचारम्भनमात्रं । यथा,—

“विगानुवादं न च तन्मनीषितं

सम्यग्यतस्थत्सुपाददत् पुमान्” ।

इति श्रीभागवतं ॥

अनुवासनं, स्त्री, (अनु + वास + सौरभ्ये भावे ल्युट्) । खेहनं । धूपनं । इति हेमचन्द्रः ॥ खेहवस्तिः । यथा,—

“अथानुवासनं खेहवस्तिधूपनयोरपि” ।

इति मेदिनी ॥

“द्विधा वस्तिः परिज्ञेयो निरूहश्चानुवासनं ।

कषायाद्यैर्निरूहः स्यात् खेहाद्यैरनुवासनं” ॥

इति वैद्यकं ॥

अनुवृत्तिः, स्त्री, (अनु + वृत् + क्तिन् । अनुवर्त्तनं । अनुरोधः । इति हेमचन्द्रः । आकरग्रामते,— “पूर्व्वसूत्रस्थितपदस्य परसूत्रेषूपस्थितिः” । तत्पर्यायः । अधिकारः २ । सा त्रिविधा यथा,—

“सिंहावलोकिताल्यस्य मङ्गुकनुतिरेव च ।

गङ्गाखेतो इति ख्यातः अधिकारास्त्रयो मताः” ॥

अनु

सिंहावलोकितो यथा । वावगोदान्ते इत्यस्मात् दान्त इति पदस्य ऋक्यगित्यन्तेषूपस्थितिः ॥ मङ्गुकनुतिर्यथा । टा भिस् खे उसोत्यस्मात् अन् इति पदस्य आत्किमभवीत्यत्रोपस्थितिः ॥ गङ्गाखेतो यथा । लेः सि औ जसित्यस्मात् लेरिति पदस्य तद्धितपर्यन्तेषूपस्थितिः ॥ इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ (अनुवर्त्तनं । अनुसरणं । अनुमोदनं । अनुरञ्जनं ।

“अमङ्गलाभ्यासरतिं विचिन्त्यतं

तवानुवृत्तिं न च कर्तुंशुभहे” ।

इति कुमारसम्भवे । अनुकरणं । “यासां सत्यपि सद्गुणानुसरणे दोषानुवृत्तिः परा” । इति साहित्यदर्पणे ॥

“कान्दानुवृत्तिचातुर्थ्यमपि अनुशिक्षितं वक्ष्ये” । इति उत्तरचरिते ।)

अनुव्रजनं, स्त्री, (अनु + व्रज + भावे ल्युट् ।) अनुव्रज्या । गृहागतानां शिष्टानां गमनसमये कियद्दूरपर्यन्तपश्चाद्गमनरूपशिष्टाचारः । आग वाङ्गान इति भाषा । यथा,—

“आयान्तमग्रतो गच्छेत् गच्छन्तं तमनुव्रजेत्” ।

इति तन्त्रसारे निगमकल्पद्रुमः ॥

अनुशयः, पुं, (अनु + शी + भावे अच्, शयं हस्तमनुगतः प्रादिसमासः, हस्तानुगते चि ।) दीर्घदेशः । पूर्व्वैरता । अनुतापः । इत्यमरः । (“अनुशयादनुरोदिमि चोत्सुकः” । “अनुशयदुःखायेदं हतहृदयं सस्मति विबुद्धम्” । इति शाकुन्तले ।)

देशः । अनुबन्धः । इति मेदिनी ॥ (क्रोधः । पश्चात्तापादिकारणात् विप्रतिपत्तिः । यथा,— “क्रयविक्रयानुशयो विवादः स्वामिपालयोः” । इति मनुः ।)

अनुशयाना, स्त्री, (अनु + शी + शानच्, अनुतापकर्त्तरि चि ।) परकीयान्तर्गतनायिकाभेदः । तस्या लक्षणं । इष्टहानिजनितानुतापवती । सा चिन्धा । वर्त्तमानसङ्केतस्थानविघट्टनेन २ भावि-सङ्केतस्थानाभावशङ्कया २ स्वानधिष्ठितसङ्केतस्थाने भ्रंशुर्गमनानुमानेन ३ । इति रसमञ्जरी ॥

अनुशयी, स्त्री, (अनुशय्यते अनुतप्यतेऽनया, अनु + शी + अच्, गौरादित्वात् ङीष् ।) क्षुद्रोगान्तर्गतपादरोगविशेषः । तस्य लक्षणं । यथा,—

“गम्भीरामल्पसंरम्भां सवर्णासुपरिस्थितां ।

पादस्थानुशयीं तान्तु विद्यादन्तःप्रपाकिनीं” ॥

इति माधवकरः । तच्चिकित्सा यथा,—

“हरेदनुशयीं वैद्यः क्रियया श्लेष्मविद्रवैः” ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अनुशयी, [न्] चि, (अनु + शी + इनि ।) दण्डवत्प्रणामेश्वरगमूले श्रेते यः । यथा । “यं संपद्य जहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा” । इति श्रीभागवतं ॥ (अव्यर्थमासक्तः । अनुरक्तः । पश्चात्तापयुक्तः । अनुशोचनपरः ।)

अनुशरः, पुं, (अनुप्रगातिं हिनस्ति, अनु + शृ + पचाद्यच् ।) राक्षसः । इति शब्दमाला ॥